

Dzieje Apostolskie

Rozdział 15

1. A niektórzy przybysze z Judei nauczali braci: Jeśli nie zostaniecie obrzezani według zwyczaju Mojżesza, nie możecie być zbawieni. 2. Kiedy doszło do niemałych sporów i zatargów między nimi a Pawłem i Barnabą, postanowili, że Paweł i Barnaba oraz jeszcze kilku z nich pójdą w sprawie tego sporu do apostołów i starszych do Jerozolimy. 3. Wyprawieni przez kościół, szli przez Fenicję i Samarię, opowiadając o nawróceniu pogan, czym sprawili wielką radość wszystkim braciom. 4. A gdy przybyli do Jerozolimy, zostali przyjęci przez kościół, apostołów i starszych. I opowiedzieli o wszystkim, czego Bóg przez nich dokonał. 5. Lecz niektórzy ze stronnictwa faryzeuszy, którzy uwierzyli, powstali i powiedzieli: Trzeba ich obrzezać i nakazać, żeby zachowywali Prawo Mojżesza. 6. Apostołowie i starsi zebrali się więc, aby rozstrzygnąć tę sprawę. 7. A gdy był wielki spór o to, Piotr powstał i powiedział do nich: Mężowie bracia, wiecie, że Bóg już dawno wybrał *mnie* spośród was, aby z moich ust poganie usłyszeli słowa ewangelii i uwierzyli. 8. A Bóg, który zna serca, wydał im świadectwo, dając im Ducha Świętego, tak samo jak nam. 9. I nie uczynił *żadnej* różnicy między nami a nimi, oczyszczając przez wiarę ich serca. 10. Dlaczego więc teraz wystawiacie Boga na próbę, wkładając na kark uczniów jarzmo, którego ani nasi ojcowie, ani my nie mogliśmy udźwignąć? 11. Lecz wierzymy, że przez łaskę Pana Jezusa Chrystusa będziemy zbawieni, tak samo i oni. 12. I całe zgromadzenie umilkło, a *potem* słuchali Barnaby i Pawła, którzy opowiadali, jak wielkie znaki i cuda Bóg uczynił przez nich wśród pogan. 13. A gdy i oni umilkli, odezwał się Jakub: Mężowie bracia, posłuchajcie mnie. 14. Szymon powiedział, jak najpierw Bóg wejrzał na pogan, aby z *nich* wybrać lud dla swego imienia. 15. A z tym się zgadzają słowa proroków, jak jest napisane: 16. Potem powrócę i odbuduję upadły przybytek Dawida; odbuduję jego ruiny i wzniosę go; 17. Aby ludzie, którzy pozostali, szukali Pana, i wszystkie narody, nad którymi wzywane jest moje imię — mówi Pan, który to wszystko sprawia. 18. Znane są Bogu od wieków wszystkie jego sprawy. 19. Dlatego uważam, że nie należy czynić trudności tym spośród pogan, którzy się nawracają do Boga; 20. Ale napisać im, aby wstrzymywali się od splugawienia bożków, od nierzędu, od tego, co uduszone, i od krwi. 21. Mojżesz bowiem od dawien dawna ma w każdym mieście takich, którzy go głoszą, gdyż w synagogach co szabat czytają go. 22. Wtedy apostołowie i starsi wraz z całym kościołem uznali za słuszne posłać do Antiochii z Pawłem i Barnabą wybranych spośród siebie ludzi: Judę, zwanego Barsabą, i Sylasa, przodujących wśród braci. 23. Posłali przez nich *takie pismo*: Apostołowie, starsi i bracia przesyłają pozdrowienia braciom pochodzącym z pogan, którzy są w Antiochii, Syrii i Cylicji. 24. Ponieważ słyszeliśmy, że pewni ludzie wyszli od nas i zaniepokoiли was słowami, i wzburzyli wasze dusze, mówiąc, że musicie zostać obrzezani i zachowywać prawo, czego im nie przykazaliśmy; 25. Zgromadzeni jednomyślnie, postanowiliśmy posłać do was wybranych ludzi wraz z naszymi umiłowanymi Barnabą i Pawłem; 26. Ludźmi, którzy poświęcili swe życie dla imienia naszego Pana

Jezusa Chrystusa. **27.** Dlatego posłaliśmy Judę i Sylasa, którzy powtórzą wam ustnie to samo. **28.** Uznał bowiem Duch Święty za słuszne, i my też, nie nakładać na was żadnego ciężaru oprócz tego, co konieczne. **29.** Wstrzymujcie się od *ofiar* składanych bożkom, od krwi, od tego, co uduszone, i od nierządu. Dobrze uczynicie, jeśli będziecie się tego wystrzegać. Bywajcie zdrowi. **30.** Tak więc oni, będąc odprawieni, przybyli do Antiochii, zwołali zgromadzenie i oddali list. **31.** Gdy *go* przeczytali, uradowali się z tego pocieszenia. **32.** A Juda i Sylas, którzy również byli prorokami, w licznych mowach zachęcali i umacniali braci. **33.** A gdy przebywali *tam* jakiś czas, zostali odprawieni z *życzeniem* pokoju od braci do apostołów. **34.** Lecz upodobało się Sylasowi tam pozostać. **35.** Również Paweł i Barnaba przebywali w Antiochii, nauczając i głosząc z wieloma innymi słowo Pana. **36.** Po kilku dniach Paweł powiedział do Barnaby: Wróćmy i odwiedzmy naszych braci we wszystkich miastach, w których głosiliśmy słowo Pańskie, *aby zobaczyć*, jak się mają. **37.** Barnaba chciał również wziąć ze sobą Jana, zwanego Markiem. **38.** Ale Paweł nie chciał zabrać ze sobą tego, który odszedł od nich w Pamfilii i nie uczestniczył z nimi w tej pracy. **39.** I doszło *między nimi* do ostrej kłótni, tak że się rozdzielili: Barnaba wziął ze sobą Marka i popłynął na Cypr; **40.** Paweł zaś wybrał sobie Sylasa i wyruszył, polecony przez braci łasce Boga. **41.** I przechodził Syrię i Cylicję, umacniając kościoły.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski